

Thư Gửi Cù Huy Hà Vũ

Chào anh Cù Huy Hà Vũ,

Đọc bài kèm đây anh viết về cha anh, nhà thơ Cù Huy Cận, tôi phải bịt miệng chạy vội vào nhà tắm mấy lần để... mưa. Giờ này mà anh còn ca tụng thằng giặc Hồ tội đồ số 1 của dân tộc, bán biển dâng đất cho kẻ thù truyền kiếp, đày đọa dân tộc trong suốt gần 100 năm sống thua con chó Âu Mỹ, đất nước lùi xa vài, ba trăm năm so với lân bang mà tay sai và chủ tướng Hồ của cha con anh không hề biết nhục, cha con anh khen tướng cướp cũng không hề biết ngượng miệng, biết nhục là gì, thì tôi cũng chịu cho anh có cái gènè mù đặc và luồn trôn của cha anh! Thật là cha nào con ấy. Không trách anh tuyên bố: Tôi không chống đảng! Trong khi toàn dân chống đảng vì những lý do gì anh quá biết! Văn Giang, Thái Hà, Côn Dầu, Hà Tĩnh mới đây, nhiều nơi khác... đảng cướp đất của nông dân đẩy họ vào con đường đói khổ, lầm than. Anh có thấy nước nào ức hiếp người dân như thế không nhất là cha anh khi xưa, là nhà thơ, chữ nghĩa đầy mình, ca tụng nông, công nhân lên tới trời xanh!

Đọc bài anh viết, tôi không hiểu vì sao cha anh lại ca tụng giặc Hồ như Thượng đế vậy? Năm 1945, người dân thấy Hồ lần đầu tiên ở Hà Nội và Hải Phòng. Bố tôi chỉ là một Nhà Nho lỡ vận không được đi thi Hương vì Pháp bỏ từ năm 1911, bố tôi nhìn Hồ rồi bảo tôi: *“Bố coi tướng ông Hồ này mắt to mắt nhỏ, gân máu chẳng chịt, là kẻ rất hiếu sát và gian dối. Mặt chuột kẹp không phải người quân tử.”* Vừa xuống cảng, Hồ đã giết người rồi (Nguyễn Văn Mão, trung đội trưởng bộ đội võ trang của Hồ và Giáp, Hồ giết để thị uy, dù Mão không có tội gì, lại có nhiều công trong bộ đội Võ trang Tuyên Truyền). Bố tôi nói tiếp: *“bây giờ theo ông ta rồi có ngày ông ta bán nước cho coi, còn giết người không đồng chính kiến thì ông ta giết không biết thế nào mà kể được. Bây giờ hoan hô cho lắm, sau này sẽ chửi nhiều! Con chó đi theo ông Hồ mà lỗi với Tổ quốc và mang hận.”*

Đó là những lời bố tôi dặn bảo tôi ngày 20-8-1945 (hay là 21, tôi đã quên) trước Nhà hát Lớn Hải Phòng khi dân Cảng đón ông Hồ xuống hiệu triệu kháng chiến.

Ngay sau đó, Cù Huy Cận theo Trần Huy Liệu vào Huế tịch thu ấn tín của vua Bảo Đại. Trần Huy Liệu và Cù Huy Cận, ngay chuyên đó, giết Học giả Phạm Quỳnh và con cả PQ là Phạm Giao. Vì vợ PG quá đẹp, hoa khôi Đồng Khánh, Trần Huy Liệu (BT Thông Tin Tuyên Truyền của Hồ, đảng viên kỳ cựu đảng CS quốc tế uy tín hơn cả Hà Huy Tập, Lê Hồng Phong...) cướp chị này và cưỡng dâm, sau mấy tháng, chuyện đến tai Hồ, Hồ bắt Liệu dâng chị này cho Hồ chơi. Đó là đại giải phóng và đại cách mạng của Hồ và Cù Huy

Cận mà ngay thực dân Pháp đã man chó đẻ cũng không cướp vợ và tài sản của dân ngang ngược và đã man thô bỉ như thế. Cù huy Cận sao không biết những tội ác đó? Nhưng vì miếng đỉnh chung, y phải cam để hưởng tiếp và cho vợ con hưởng tiếp. Giá vợ Cù huy Cận lọt mắt xanh của con yêu râu xanh Hồ, thì chưa biết đâu được....

Một Đại tá QĐNDXHCNVN, ông Đào Văn Nghệ nói Hồ chơi ráo hết vợ con thủ hạ khi Hồ thích. Chuyện “đực cái” với người CS thì cũng không khác thú vật, nào có quan trọng chi! Được Chủ tịch nước gọi, nhiều thằng chồng rất mừng vì đời sắp lên hương! Hối Ký giả Bùi Tín, Việt Thường, nhà văn Dương Thu Hương, BS Dương Quỳnh Hoa là quá rõ.

Cù huy Cận còn giết rất nhiều nhân vật QG thời gian đó và sau này, trong đó có Tổng Đốc Ngô đình Khôi và con cả. Thằng em Phạm Giao sau này là NS Phạm Tuyên, quen thù cha anh, làm bài hát: “Như có bác Hồ trong ngày vui đại thắng.” Thằng này do vợ PG bắt Trần Huy Liệu phải nuôi bởi nó là em PG.

Cù huy Cận bị giới Văn Nghệ sĩ hồi đó chửi không còn thiếu từ gì vì y đi theo Hồ và Trần Huy Liệu, tức CS quốc tế, giết rất nhiều anh em Văn Nghệ sĩ trong đó có Khái Hưng, Lan Khai, GS Dương Quảng Hàm, và rất nhiều đảng viên VNQDD, khởi đầu từ căn nhà ở phố Ôn như Hầu, Hà Nội. Anh ruột tôi hơn tôi 10 tuổi lúc đó học ở Hà Nội, biết những chuyện đó, kể lại. Nhà văn Nhất Linh Nguyễn Tường Tam và ông Vũ Hồng Khanh (VNQDD), ông Nguyễn Hải Thần (VNCMĐMH) và một số khác như Bộ Trưởng Thanh Niên Phan Anh, ông Huỳnh Thúc Kháng... đã quá dại theo Hồ thành lập CP Liên Hiệp các đảng phái, mà không biết rằng đó chỉ là chiêu bài để Hồ lừa người Quốc Gia mà giết cho tuyệt nọc. Quả vậy ba ông trên (NTT, VHK, NHT) nếu không đào thoát kịp thời thì đã ra nghĩa địa y như Phạm Quỳnh và Ngô đình Khôi cùng hai người con cả vô tội bị giết oan. Ngay cả Bảo Đại, Cố Vấn CP, cũng phải kiếm cơ ra ngoại quốc đi hợp rồi chuồn luôn không thì Hồ và Liệu, Cận, Giáp giết rồi!

Cù huy Cận khéo luôn tròn, hôn dít bạo quyền miễn là ăn sung mặc sướng vì từ thằng nhà thơ chết đói, nay được làm BT Canh nông, Thứ trưởng, CT này Chủ tịch kia thì cái bả vinh hoa đó, bị mắc vào không phải là khó. Ân huệ đó, trải qua hơn nửa thế kỷ, thằng con là Cù huy Hà Vũ vẫn kết cỏ ngậm vành, chưa quên!

Năm 1953, Hồ bắt bà Cát Hanh Long trong CCRĐ dù bà là đại, đại, đại ân nhân của Vẹm, chỉ có một “tội” là quá giàu, nhưng đã dâng cho Hồ 700 lạng vàng ngay lúc đầu và 100 lạng và hàng chục ngàn mẫu ruộng Tuần lễ Vàng. Cù huy Cận có mù mới không biết chuyện này và thay vì can gián tội ác (quá thân thiết đến nỗi ngủ chung giường với Hồ) thì lại ca tụng Hồ như Thượng đế, a dua với cái cực Ác.

Hàng trăm ngàn cán bộ VC đang làm việc với Vẹm trung ương bị qui chụp là địa chủ ác ôn, bị đấu tố, xử bắn, nhẹ thì đi cải tạo không có ngày về, mất hết chức quyền, mất cả

quyền công dân, bị thóa mạ thua con chó chỉ vì có vài sào ruộng tư hay là do khôn ngoan, cần mẫn làm việc mà có dư dăm ba thùng thóc nên bị đem ra bắn. Nguyễn Văn Đô, huyện ủy ngay sát Hà Nội là một ví dụ cụ thể. Trường Chinh giết bố mẹ vì có vài sào ruộng dưỡng già, báo chí đảng âm ỉ, Cù Huy Cận cũng lòi cho nên mới cảm đầu khen tướng cướp và cả bọn cướp.

Rồi sau 7-1954, cả triệu người Bắc bỏ hết mọi thứ vào Nam tránh nạn CS, có lẽ Cù Huy Cận đã mù đặc và óc bần nên không thấy gì, không thắc mắc gì, chứ cả BV người ta râm rộ bỏ hết để vào Nam tránh nạn CS. Có lẽ Nguyễn Tuân nói câu thời danh trong kỳ này: Cái cột đèn có chân nó cũng đi ngay và vì vậy Nguyễn Tuân bị trù dập chứ không an toàn sung sướng như tên hôn đít Hồ Cù Huy Cận! Năm 1945, Bút Xuân mới hơn chục tuổi, còn Cù Huy Cận ít nhất cũng bằng anh cả BX tức hăm mấy, ba mươi, có ngu đần ít học mấy cũng phải biết người ta gọi Hồ là thằng CS Tam vô, y xuống Phát Diệm nịnh bợ ĐGM Lê Hữu Từ và ĐGM Phạm Ngọc Chi, mời Đức cha Từ làm Cố Vấn CP cho Hồ, rồi xin rửa tội, o bé giáo dân Bùi Chu Phát Diệm qua hai ông GM này, nhưng người CG không bị lừa, không sờn lòng mà nhất quyết lập hai Khu Tự Vệ, đặt CS ra ngoài, hễ vào là bị bắt giải cho huyện, tỉnh Quốc Gia xử lý. Ngược lại, người CG bị du kích xung quanh bao vây và hăm hại nếu đi đâu một mình lọt vào làng do Vem kiểm soát. Chúng giết người QG mỗi đêm. Có một xã vùng tôi, 2 người thay nhau lên chức Xã trưởng trong ba tháng đều bị du kích giết thảm.

Cù Huy Cận y như người mê ngủ, cứ phủ phục bái lạy Hồ mà kiếm miếng cơm thừa canh cặn, nịnh quá đến nỗi Hồ cho nằm chung giường, Cận không biết rằng cũng cái giường đó Hồ đã (và sẽ) nằm với Nông Thị Xuân và hàng trăm, mấy trăm đứa con gái 13, 15 tuổi quàng khăn đỏ, chỉ tuổi con, cháu Cận, cưỡng dâm chúng và rồi có lúc lại giết chết tươi những đứa này bịt miệng để chúng tỏ Hồ Chủ tịch vẫn còn trinh. Hồ cũng giết cả Nông Thị Xuân sau khi Xuân đã cho Hồ thằng Nguyễn tất Trung (nay lang thang ở Hà Nội như thằng mất trí vì cái chết đau thương của mẹ y). Nên nhớ Nông Thị Ngát đã là vợ Hồ từ hang Pắc Pó, năm 1940, Ngát sinh Nông Đức Mạnh. Còn Nông Thị Xuân lúc về Hà Nội cung cấp cái dâm cho Hồ năm 1956 thì y thị mới khoảng 19 tuổi, tức thị sinh khoảng 1936-1937. Trước khi dâng cho Hồ, Xuân đã là cán bộ hộ lý.

Tóm lại, Cù Huy Cận là một Việt gian mù đặc theo tướng cướp Hồ, Hồ có đại tội với dân tộc nhất là tội bán nước thì Cận và những tên khác như Duẩn, Giáp, Đồng, Chinh, Thọ, Bùi Bằng Đoàn, Nguyễn Trọng Vĩnh, Chu Tấn, Văn Tiến Dũng, Trần Văn Trà, Hà Sĩ Phu, Tô Hữu, v.v. không kể xiết đều có tội tòng phạm phải trả lời trước Công Lý về tội diệt chủng.

Bài này chỉ nêu sơ qua tội trạng của Trần Huy Liệu và Cù Huy Cận, từ 8-1945, chưa phải là Bản Cáo trạng. Bản án của chúng phải được soạn thảo kỹ lưỡng rất nhiều.

Dân tộc VN sinh phải giờ đa đoan nhiều sự khốn nạn, người quốc tế sống thoải mái, hạnh phúc, làm giàu, tự do dân chủ, đủ thứ sung sướng. Còn VN, đẻ ra một thằng Hồ quái thú, quái vật nên long đong lận đận, suốt trăm năm chửi bới nhau, chém giết nhau, làm nô lệ cho các đế quốc, còn người dân thì khổ nhục thua con chó Âu Mỹ, ăn chỉ khoai sắn bo bo, đi học phải đu dây, bơi hay ngồi trong bao ni-lông... Dù có hết cs trở thành Dân chủ thì phải hai trăm năm mới bằng xã hội thời Pháp thuộc (Cù Vũ chưa ra đời) còn theo bằng miền Nam trước 30-4-1975 thì ít nhất phải 300 năm! Hãy coi hiện nay đám con nít ngu đần chửi tục cả ngày và đám thanh niên chỉ biết đánh chém nhau và nhậu, tiếp viên hàng không chuyên ra nước ngoài buôn lậu và ăn cắp để cả nước bị chửi là rõ mức sa đọa và chậm tiến của nước Việt dưới chế độ CS như thế nào!

Tôi không có ác cảm hay ân oán chi với Cù huy Cận và Cù huy hà Vũ, trái lại hồi nhỏ tôi rất thích bài thơ Trường giang của Cù huy Cận. Nhưng, Tổ quốc trên hết, tôi không thể không nói ra các sự thật mà tôi đã trải nghiệm và chứng kiến.

Cù huy Hà Vũ được sang đây, tôi cũng rất mừng cho anh ta, nhưng anh ta phải làm gì để khỏi phụ lòng toàn dân chứ không phải viết bài khen hô tặc, một tội đồ của dân tộc, viết như vậy là giống như đập vào mặt người tỵ nạn vgcgs hải ngoại kể cả những đoàn thể bảo trợ cho vợ chồng anh ta sang đây và cư mang.

Chớ có chơi cái mừng “*khổ nhục kế*” nhá, Cù huy hà Vũ!

22-4-2014

Cựu Dân Biểu Quốc Hội VNCH (1971-1975)

GS Bút Xuyên Trần Đình Ngọc

Nguồn: Internet eMail by Nguyễn Nhơn chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, April 9, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*